

„Mozgásban kell tartani a szakmát” – Interjú a designisso szerkesztőivel

“The Profession Has to Keep Moving” – Interview with the Editors of Designisso

DIS szerkesztők: Schneider Ákos és Sipos Máté
fotó: Lakos Máté

Editors of DIS: Ákos Schneider and Máté Sipos
photo: Máté Lakos

VIII.

Kulturális magazin, mely a kortárs design és művészet friss hajtásain a lehető legközvetlenebb módon tartja rajta a szemét; egykori iskolai blog, ami valós tapasztalati tanulást biztosít a hallgatóknak; közösségképző és identitásformáló platform a MOME falain belül és kívül is – a designisso (DIS) sokoldalúságát rengeteg fogalmon keresztül lehet érzékeltetni. Szerteágazó jellege ugyanakkor közel sem teszi megfoghatatlanná: a már több mint öt éve működő portál indulása óta koherens maradt, és kezdeti irányjaival összhangban tud állandóan megújulni. A háttérrel Schneider Ákos és Sipos Máté főszerkesztőket kérdeztük.

A cultural magazine that keeps an eye on the new offshoots of contemporary design and art in the possibly most direct way; a former school blog that provides a real experiential learning opportunity for the students; a community forming and identity shaping platform within and outside the walls of MOME – the versatility of Designisso (DIS) may be expressed by listing several ideas. Still, its diversified nature does not make it elusive: the portal that started more than five years ago remained coherent ever since it was launched and can be renewed in harmony with its initial aims. We asked chief editors Ákos Schneider and Máté Sipos about the magazine's background.

COMMUNITY

Schneider Ákos
fotó: Lakos Máté

Ákos Schneider
photo: Máté Lakos

Mikor és kik alapították a designisso-t? Egy konkrét eset hívta életre, vagy pontosan honnan eredeztethető az ötlete? Megfogalmazódott a kezdetekkor az egészen pontos célja is? Ha igen, mi volt az? *Who started Designisso and when? Was it motivated by a particular event, or where exactly did its idea come from? Were the very specific aims formulated in the very beginning? If yes, what were they?*

Schneider Ákos:

A DIS a kezdetektől fogva egy közösségi ügy volt, egy olyan platform, amihez az egyetemen mindenkinek köze lehet. A MOME kommunikációs irodája hozta létre, de már a tervezésben is részt vettek a hallgatók. Az elején iskolai Tumblr blogként működött, és az volt az elsődleges célja, hogy láthatóvá tegye az egyetemen zajló projekteket – nemcsak kifelé, de az egyetemen belül egymás számára is. Volt és van is egyfajta identitásképző szerepe. Az első poszt egyébként 2014 májusában jelent meg, amiben Kovács Dániel, az akkori főszerkesztő szintén a személyességet hangsúlyozta. A név is onnan ered, hogy a „design is so...” mondatot sokan sokféleképpen fejezhetik be; mindenkinek megvan a maga kötődési pontja vagy hívószava. A nevet idővel összevontuk, így lett designisso, vagy röviden csak DIS, az iskolai blogtól pedig fokozatosan elléptünk a magazin irányába, de a közösségi, személyes aspektus megmaradt, amit az is erősít, hogy a DIS már a kezdetekkor egyszerre volt online kommunikációs csatorna és oktatási program is. Az oldalt a publikálás iránt érdeklődő hallgatókkal együtt szerkesztjük egy újságírás szeminárium keretében.

Ákos Schneider:

From the very beginning, DIS was a community issue, a platform to which everyone at the university could connect. It was established by the MOME Communication Office, but students were involved even at the design phase. In the beginning, it functioned as a school Tumblr blog and the primary aim was to make the projects running at the university visible – not only to the world, but to each other within the university as well. It had and still has a kind of identity shaping role. The first post appeared in May 2014, which was written by the chief editor, Dániel Kovács, and he also underlined the personal features of the blog. The origin of the name comes from the sentence “design is so...”, which could be finished in multiple ways; everybody has her own key word or attachment point in design. After a while, we condensed the name as designisso, or DIS in short, and we slowly stepped away from being a university blog towards being a magazine, but the communal and personal aspects remained. These aspects were reinforced by the fact that already in the beginning DIS was both a communication channel and an educational program. Within the framework of a journalism course the page is edited together with students who are interested in publishing.

Meglehetősen organikus működési elv szerint történik a szerkesztés és cikkírás: a hallgatók bevonásával. Elmesélték, hogy néz ki pontosan ez a munkafolyamat?

Editing and writing articles takes place along an organic operational principle: by involving the students. Would you tell us more about the work process?

Sipos Máté:

Egészen pontosan az Online újságírás c. (szabadon választható) kurzus keretein belül áll össze a DIS szerkesztősége. A félév első óráin a kulturális újságírás alapjait vesszük át a hallgatókkal, szemlézzük a hazai és nemzetközi portálokat, végigolvasunk és elemzünk cikkeket, utána pedig a személyes konzultációkra kerül át a hangsúly. Habár minden szemeszterben teljesen más összetételű a társaság – az indulástól számítva több mint 100 hallgató dolgozott velünk –, egyfajta folytonosságra azért törekszünk. Ez már csak az olvasók miatt is fontos, hogy tudják, mire számítsanak.

Máté Sipos:

More precisely, the DIS editorial board was set up within the Online Journalism (elective) course. During the first classes of the semester we study the basics of cultural journalism, we review the Hungarian and international portals, we read through articles and analyze them, then the focus is shifted to individual consultations. Although the group of students change in each semester – more than a hundred students have worked with us since the beginnings –, we try to maintain a certain continuity. This is important because of the readership, and so that the students know what to expect.

Hogyan osztjátok meg egymás között a feladatokat? Mi a szerkesztési elv egy ennyire sokrétű és gazdag alkotói közösségben és egy ilyen változatos szerkesztőségben?

How do you distribute tasks among each other? What is the editorial policy at such a diversified and rich creative community and at such a manifold editorial board?

Schneider Ákos:

Mátéval próbáljuk úgy felosztani a hallgatói anyagok szerkesztését, hogy legyen időnk saját cikkeket is publikálni, és mélyebbre menni egy-egy témában. A DIS már rég nem csak MOME-hoz köthető projektekkel foglalkozik, a témák gyakran a kulturális élet szélesebb területéről érkeznek. Azt hiszem, Mátéra és rám is igaz, hogy minket a design és a művészet elsősorban mint kulturális jelenség érdekel; szeretünk úgy tekinteni projektekre, mint amik belépési pontot jelentenek egy-egy társadalmi kérdés vagy folyamat érintéséhez. Azon felül, hogy a DIS-szel szeretnénk láthatóságot biztosítani a fiatal tervező- és művészgenerációnak, olyan munkákat keresünk, amik valamilyen kísérletező felvetést, kizökkentő gondolatot vagy szociális érzékenységet mutatnak. A cikkírás terén pedig fontosnak tartjuk, hogy nagy mozgástere legyen azoknak a hallgatóknak, akik a szerkesztőségi munkában részt vesznek; tudjanak nyitni és kezdeményezni.

Ákos Schneider:

We try to split the editorial tasks of the students' materials so that we also have time to publish our own articles and dive deeper in certain topics. For a long time now DIS has not only been dealing with projects connected to MOME, the topics often arrive from the wider field of cultural life. I think it is true for Máté and for me as well that we are interested in design and art as a cultural phenomenon; we like to regard the projects as entry points to touching upon social issues or processes. Besides the will to provide visibility for the young designer and art generation, we are looking for works that show some kind of experimental issue, subversive thoughts or social sensibility. In relation to writing articles, we think it is important to allow the students who participate in the editorial work a larger space; they should be able to be open and initiate.

Sipos Máté
fotó: Ákos Schneider

Máté Sipos
photo: Ákos Schneider

Milyen kulcspillanatokra emlékeztek vissza legszívesebben az elmúlt évekből, voltak-e klasszikus mérföldkövek? Személyes kedvenc DIS-sztorik?

What are the key moments from the past years you like to recall?

Were there any memorable milestones? Any favourite DIS stories?

Schneider Ákos:

Nekem már a kezdés is emlékezetes... először hallgatóként csináltam a DIS-t, aztán 2015-ben Kovács Dani munkalehetőséget kapott külföldön, én pont akkor diplomáztam, és megkérdezte, hogy nem venném-e át a helyét. Váratlan volt, és elég nagy kihívás is átülni a szerkesztői székbe, bár igaz, hogy akkor már több mint egy éve készítettem anyagokat az oldalra. Azóta pedig rengeteg olyan élményem született, ami a hallgatók sikereihez vagy azokhoz az emberekhez kötődik, akiket az interjúk során ismertem meg.

Sipos Máté:

Számomra mindig az a legnagyobb siker, amikor egy hallgató gyakorlatilag zéró tapasztalattal ül be az első órára, végül pedig úgy zárja a kurzust, hogy nemcsak elsajátította a szövegalkotáshoz szükséges látásmódot, hanem megtanult cikket írni. Külön öröm, amikor azt látjuk, hogy a szerkesztőségéből kikerülve valaki kamatoztatni tudja a tudását – legyen szó szakdolgozatról vagy más felületen történő publikációról. Újságírói perspektívából azt élem meg sikernek, amikor egy emlékezetes munkához hozzá tudok tenni annyit, hogy egy gazdagabb, komplexebb anyag szülessen a kép és szöveg összjátékából. Persze az sem rossz érzés, amikor ezt az elért adatok is tükrözik.

Ákos Schneider:

For me even the beginning was memorable... first I was working for DIS as a student, then in 2015 Dániel Kovács was offered a job abroad and I was graduating that same year, so he asked me if I wanted to take his position at DIS. It was an unexpected turn and it was quite a challenge to switch to the editorial chair, although honestly I have to say that during the preceding year I had already been involved in preparing materials for the site. Since then, a lot of experience has accumulated regarding the success of the students or people I have met during the interviews.

Máté Sipos:

As for me, the greatest success is always when a student comes to the first class having no experience at all and then closes the course by not only appropriating the approach necessary for creating texts but also learning how to write an article. It is a special joy for us to see students leaving the editorial board and beginning to use this knowledge elsewhere. From the journalist perspective, I consider it successful when I can contribute to a memorable work in order to make the material richer and more complex in terms of the interaction between image and text. Of course it is also a good feeling when the number of visitors on the site reflects our success.

Szerepel-e a jövőbeli tervek között a külföld felé kacsintás? Tervezték-e egyéb formában, akár offline módon megjeleníteni?

Are there any future plans on your mind to open up for an international readership? Do you plan to publish in offline forms?

Schneider Ákos:

Az elsődleges célunk azt megmutatni, hogy itthon is hihetetlen tehetségekkel vagyunk körülvéve, és rengeteg a tenni akarás, sok a jó ötlet. Mozgásban kell tartani a szakmát. Nemzetközi viszonylatban is nagy értéknek tartom, hogy egy művészeti egyetem ilyen formában is vállal diskurzusformáló szerepet. Volt egy időszakunk, amikor külföldi híreket is szemléztünk, ezt tervezzük újraindítani, amellet, hogy válogatott angol nyelvű tartalmat is szeretnénk közölni. Azt is tervezzük, hogy a monitoron kívül megjelenjünk... erre vannak szupertitkos koncepcióink, és egyébként a megújuló MOME-évkönyv anyaga is a DIS tartalmából építkezik.

Ákos Schneider:

Our primary goal is to show that we are surrounded by incredibly talented people here, in Hungary, there is much will to act and there are great ideas around. The profession has to keep moving. I consider it a great value that a design university undertook the role of discourse forming on this platform as well. For a period of time we also selected from international news, we are planning to relaunch this section and we would also like to release some selected content in English. We are planning to be published in some other media apart from the screen... regarding this issue, we have super clandestine concepts, and to add one more thing: the materials in the renewing MOME yearbook are based on the contents published at DIS.

5 év múlva is folytatni fogjátok? Összességében mit mondanátok, megéri kulturális témájú online magazint működtetni?

Will you still be publishing in five years? What would you say, is it worth running an online magazine in the cultural field?

Schneider Ákos:

Persze!

Sipos Máté:

5 év sok időnek tűnhet. Ha visszanezünk 2015-re – amikor a DIS egy Tumblr domain alatt indult el –, akkor láthatjuk, hogy mennyi minden fér bele 5 évbe. Azt hiszem, hogy lelkesedéssel és kellő önkritikával lehet még fejlődni, újabb és újabb embereket elérni, releváns párbeszédet kezdeményezni. Még egy ilyen kulturális témájú online magazinnal is, ami, valljuk be, nem a legszélesebb célközönségre lő. A második kérdésre válaszolva: megéri kulturális témájú online magazint működtetni, viszont duplán kell megdolgozni a figyelemért.

Ákos Schneider:

Of course!

Máté Sipos:

Five years may seem to be a long time. When we look back at 2015 – when DIS started under a Tumblr domain – we can see how much can be done in five years. I believe that with enthusiasm and self-criticism we may develop further, reach more and more people, initiate relevant dialogues – even at an online magazine in the cultural field, which, we must admit, is not targeted to the largest of audiences. Concerning your second question: it is worth running a cultural online magazine, but we need to work twice as hard to get attention.

Szerző:
Horváth Annamária

Author:
Annamária Horváth